

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm || Ianvarii Et Febrvarii

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10258

De S. Concordio martyre.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77365)

omni feritate, ad eius se pedes abiecit. Itaque sancta virgo prorumpit in laudes Dei, & cum ardentem orat, ne se sinat ab ipso separari. Porro leo cum in caueam reduceretur, impetu facto in Eumenium Imperatoris cognatum, eum interfecit. Furor itaque percutus Alexander, eam iubet in carcerem recipi: quem illa repetijt, laudans Deum, & festum illic agens diem.

Vngulis
atrocissime
discerpitur.

Post biduum Imperatore sacrificandi causa templum adeunte, iterum illo iubente è carcere producit, & in delubro idolis sacrificium facere compellitur. At illa constanter dixit: Fac quod tibi visum est. me enim non poteris auellere ab eo, quem mecum habeo, Domino Iesu Christo. Rursus ergo suspenditur, & vngulis atrocissime laeceratur, ita vt ad ossa vsq; caro scinderetur, & ad ipsas etiam ossium medullas ferum penetraret. Tum vero clamabat præco: Confitere Martina Dianam deam, & salua eris. Respondit illa: Christiana sum: Christum Deum confiteor. Iam defecerant, qui eam cruciabant, dissolutis eorum brachijs & manibus. Alexander vero eam in ignem conijci voluit, vt periret. Fit ergo ignis copiosus, & martyr in illum iactatur: sed ea orante, lapsus imber è caelo, & cõcitatus turbo discessit flammam, & incensum sunt qui illic adstant. Sed hæc omnia nõ virtuti diuinæ, sed maleficiis in eius capillis hæere existimans, mandat radi pilos capitis eius. Parent ministri, radunt caput virginis. Imperator autem iam rase insultat, rãquam quæ omni sit virtute nudata. Sed cum neq; sic eam ad suam posset inflectere voluntatem, in templo Dianæ tribus diebus & noctibus eam includunt, vbi illa more suo hymnis & laudibus Dei insistebat: precibusq; suis obtinuit à Deo, vt Dianæ simulacrum in puluerem redigeretur. Tandem eaducta è fano, gladioq; percussa, læta migravit ad Dominum, atq; huiusmodi sine, vt ait Ado Treuirensis episcopus, martyr venerabilis celi regnum meruit, præstante Domino nostro Iesu Christo, qui cum patre & spiritu sancto viuunt & regnant per infinita secula seculorũ, Amen.

Ceditur
gladio.

DE S. CONCORDIO MARTYRE, EX ANTI,
QVIS MANUSCRIPTIS EXEMPLARIBVS, QVIBVS FE-
rè ad verbum Ado in suo Martyrologio concordat: at nonnihil hîc muta-
tus est stylus per F. Lauren. Surium.

s. IANVARII.

Intellige
natum esse
Concordiũ,
antequam
pater eius
esset presby-
ter.

Ieiunijs &
orationib;
sancti insi-
stunt.

Temporibus Antonini Imperatoris grauissima persecutio orta est in vrbe Roma, ita vt nec emedi, nec vendendi cuiquam facultas facile daretur, nisi qui dijs immolasset. Erat per id tempus Romæ vir quidam Concordius nomine, nobili familia ortus, cuius pater Gordianus dicebatur, sanctissima conuersatione presbyter de titulo pastoris. Hic itaque, habens filium Concordium, erudiuit eum omni sanctæ scripturæ doctrina, effecitq; vt à sancto Romanæ vrbs episcopo Pio subdiaconus ordinaretur. Porro vterq; ad nihil vacabat aliud, nisi vt ieiunijs & orationibus die noctuq; & eleemosynis pauperum insisterent: petebantq; à Domino, vt rabiem Imperatoris possent effugere. Interim vero beatus Concordius dixit patri suo: Domine mi, si vis, permitte me ire ad sanctum Eutychem, & habitare cum eo paucis diebus, donec cesset rabies inimici Antonini Imperatoris. Dicit ei pater suus: Fili, hic potius cõmoremur, vt possimus coronari. Ait illi beatus Concordius: Vadam, si iubes: quia ibi coronam accipiam, vbi me Christus iusserit coronari. Dimissus igitur à patre suo, abiit ad sanctum Eutychem amicũ suum, qui tum morabatur in prædiolo suo via Salaria iuxta ciuitatẽ Tribulim: quem beatus Eutyches cũ magno gaudio suscipiens, cœpit Deo gratias agere: habitaueruntq; simul in eodẽ loco, orationibus & ieiunijs insistentes. Venerunt autem ad illos multis & varijs languoribus vexati, quos illi orantes, in nomine Iesu Christi sanabãt. Interim fama rerũ ab ijs gestarũ perlata est ad Torquatũ Tuscię Comitẽ, qui id tẽporis habitabat in ciuitate Spoletana. Misit igitur, & accersiuit sanctum Concordiũ, aitq; illi: Quis vocaris? At ille respondit: Christianus sum. Dicit ei comes: De nomine tuo perquiro, nõ de Christo tuo. Sanctus Concordius respondit:

respondit: Iam tibi dixi, Christianus sum, & Christum confiteor. Ait Comes: Sacrifica dijs immortalibus, & esto noster amicus: & ego te patris habebō loco, suggeramque domino meo Imperatori Antonino, vt faciat te sacerdotem deorum. Sanctus Concordius respondit: Vtinam tu efficiaris particeps deorum tuorum. Dicit ei Comes: Audi me, & sacrifica dijs immortalibus. Ego verò, inquit sanctus Concordius, te horro & admonco, vt tu potiùs me audias, & sacrifices Domino Iesu Christo, vt possis euadere tormēta. Nam si non feceris, cum dijs tuis in igne sempiterno ardebis. Tum Comes iussit eum fustibus maçtari, & in custodia publica includi. Venit autem nocte ad eum beatus Eutyches cum sancto Antimo Episcopo: & quia Antimus Episcopus amicus erat comitis, rogauit Comitem, vt ad paucos dies Concordium apud se permitteret commorari. Permisit id Comes Antimo, habitauitque cum eo Concordius multis diebus. Tempore autem opportuno consecrauit eum presbyterum, & ceperunt pariter orationibus vacare. Post aliquantum verò temporis reuocatus est à Comite Concordius, aitque illi Comes: Ecquid de salute tua deliberasti? Sanctus vir respondit: Salus mea Christus est, cui quotidie sacrifico sacrificium laudis. Nam tu vnà cum dijs tuis apud inferos concremaberis. Iratus Comes, iussit eum suspendi in eculeo. Ille autem vultu alacri dicebat: Gloria tibi Domine Iesu Christe. Iterum autem iubenti Comiti, vt sacrificaret magno Ioui, beatus martyr respondit: Ego non sacrifico lapidi furdo & muto: quia habeo Dominum Iesum Christum, cui seruit anima mea. Commotus Comes, præcepit eum in imum protrudi carcerem, colloque eius & manibus ferrum iniici: simul etiam vetans, nè quis ad eum ingrederetur, sed fame necatus periret. Ibi beatus Concordius gratias agens Deo, Gloria, inquit, in excelsis Deo, & in terra pax hominibus bonæ volūtatis. Eccè autem nocte media angelus Domini ei apparuit, dicens: Noli timere, viriliter age, quia ego tecum sum. Deindè post tres dies misit ad eum Comes media nocte duos satellites suos, qui eum aut sacrificare compellerent, aut recusantem interficerent. Qui cum ad eum venissent, paruam Iouis statuam illi offerunt, aiuntque ad eum: Audisti, quæ Comes iusserit? Sanctus martyr respondit: Vos scitis. Aut sacrificium, inquit, Ioui offeres, aut capitalem sententiam excipies. Beatus martyr gratias Deo agens, Gloria tibi, inquit, Domine Iesu Christe: & exiit in faciem Iouis. Tum vnus satellitum euaginato gladio, amputauit ei caput: atque ita in confessione Domini emisit spiritum. Venientes autem clerici cum religiosi viris, tulerunt corpus eius, & posuerunt non longè à ciuitate Spoletana, vbi multæ emanant aquæ. Passus est Calendis Ianuarij, eiusque orationibus cæci illuminantur, ægri sanantur, dæmones expelluntur, præstante eo, pro cuius nomine passus est, qui viuunt & regnat in secula seculorum. Amen.

Concordius
initiat
sacerdotio.

Luc. 2.

Cæditur
Christo.

VITA S. FVLGENTII RVSPEN. EPISCOPI,
PER QVENDAM EIVS DISCIPVLVM CON-
scripta grauitè & eruditè.

PROLOGVS AVTHORIS AD FELICIANVM
Episcopum, Fulgentij successorem.

Mnis noui testamēti dispensator fidelissimus, in quo loquitur Christus, sancte pater Feliciane, vt exemplo suo credendū sibi facilè persuadeat, operum bonorum curam maximam gerit, & quicquid alijs faciendum dicit, ipse primitus facit. Sine causâ quippe nititur docere sapienter, nisi vixerit innocenter. Duo igitur Ecclesiæ Catholicae doctoribus necessaria iudicantur vita: bona, & sana doctrina.

Doctoribus
Ecclesiæ
duo necess.
sana.

Vita enim bona commendat sapienter docentem: doctrina verò sana ornat benè viuentem. Vita bona facit amabilem, doctrina sana laudabilem. Vita bona continuè creditur imitanda: doctrina autem sana nunquam iudicatur repudianda. Vita bona tollit occasiones detrahentibus, doctrina sana resistit contradicentibus. Propterea mihi, diutissimè beati Fulgentij pontificis, tui scilicet præcessoris, à quo simul nutriti sumus, & nomen & gratiam cogitanti, dum frequenter ante oculos cordis magister egregius versaretur, dolebam tanti viri solatio caruisse populos